

[Arne Melchior]

Vi har sandelig i CD stor interesse for, hvordan virkningerne af vort arbejdsløsheds-understøttelsessystem er. Om dette fremsatte CD i forrige samling et beslutningsforslag, nr. B 89, som blev førstebehandlet den 14. april 1980. Jeg vil foreslå dem, der skal deltage i udvalgsarbejdet nu, at de gennemlæser det. Det viser, at vi har stor interesse for disse ting, men vi tror ikke, at det kan gøres på den måde, som venstre vil.

CDs motto på dette område er, at det ikke skal gøres svært for dem, der bliver arbejdsløse, men at det skal gøres svært at forblive arbejdsløs længere end højest nødvendigt. Jeg er ikke i tvivl om, at vi på dette område har intentioner fælles med forslagsstillerne, men også fælles med en række andre partier i tinget. Under denne overskrift vil vi gerne diskutere sagen i udvalget.

Vi har også interesse for det med de unge arbejdsløse og for at sluse dem ind på arbejdsmarkedet efter andre regler end dem, der gælder i dag. Jeg vil her fremhæve det franske system, som jeg håber at udvalget vil have lejlighed til at skaffe sig og studere.

Jeg er i øvrigt lidt uenig i en bemærkning, arbejdsministeren fremsatte i sin svartale i dag, hvor han foretog en sammenligning med sygdom og sagde, at hvis man forringer sygdomsbekæmpelsen og hospitalsmulighederne, vil man ikke dermed afskaffe sygdom. Nej, det vil man nok ikke. Men der er dog adskillige undersøgelser, der viser, at jo mere man forøger et servicenet, desto mere vil det fylde sig selv ud. Det gælder inden for både undervisning og sygdomsbekæmpelse og forsorg af forskellig art.

Vi er sådan, vi mennesker – og dette er ikke rettet som bebrejdelse mod nogen, for jeg hører jo selv til dem – at får vi bedre muligheder, gives der os bedre støtte, så søger vi mere og mere af det, og vi får pludselig ondt mange flere steder, efterhånden som man opdager flere og flere sygdommes tilstedeværelse, og vi bruger mere og mere medicin, efterhånden som der opdages mere og mere medicin, og det er ikke entydigt bevisbart, at det virkelig har hjulpet til helbredelse og til lettelse af smerte for mennesker.

Jeg tror altså ikke, det er så enkelt, som arbejdsministeren i sit sarkastiske lune fik sagt det. Han har jo været ude at samle filosofiske stumper i Det fjerne Østen, så der er ikke noget at sige til, at nogle af dem skulle

kastes i hovedet på os i dag. Jeg tror ikke, det er så nemt.

Venstres forslag som helhed tror vi ikke har nogen fremtid for sig. Jeg er glad for, at det er blevet fremsat temmelig tidligt i samlingen, for det politisk-økonomiske udvalg får sandelig nok at gøre hele resten af denne samling med at kulegrave alle de problemer, der her er kogt sammen. Jeg tror ikke, det lovgivningsmæssigt er nogen hensigtsmæssig måde at koge mange ting sammen. Det kan man gøre i en kronik i en avis og i en generaldebat, men jeg tror ikke, det fremmer de mange ideer og tanker, venstre har puttet ind her, at lave en sådan sammenkogt gryderet.

Det er klart, at vi skal gøre os umage, så godt vi kan, i udvalget.

Tyroll (VS):

Jeg må sige om dette forslag, at for 90 pct.s vedkommende er der tale om en decideret reaktionær politik – sort, gold, reaktionær politik vendt imod de svage. Det har mange været inde på før. Der er ingen tvivl om, hvor man vil hente ekstraprofitterne hjem fra venstres og andre borgerlige partiers side, sådan som det kommer til udtryk her.

Men der ligger også i det her forslag et forsøg på en ideologisk kamp, et forsøg på at lægge op til, at det i virkeligheden er disse arbejdsløse, dem, som modtager bistandshjælp af forskellig art, som er ude i problemer. Det er i virkeligheden deres skyld, at det går så dårligt i det her kapitalistiske samfund, og det er jo simpelt hen løgn.

Det, der er tale om, er, at man her har et anarkistisk system, et, der ikke kan sikre, at der er en fortsat økonomisk vækst, at der ikke kommer kriser. Tværtimod har det vist sig, at kriserne kommer igen og igen, fordi dette system simpelt hen ikke kan fungere. Det indeholder sine egne modsætninger og kommer i strid med sig selv, sådan som vi ser det for øjeblikket.

Alligevel skal man altså lade, som om det er så nemt som ingenting at gå hen at få sig et arbejde, og derfor er det de enkelte, der skal ud i uføret, ud i en virkelig transsituation for at undergrave de forskellige lønninger i de forskellige erhverv. Det er det, der er hensigten med dette forslag.

Det er klart, at vi afviser forslaget. Der kunne være anledning til at slå hårdt ned på de enkelte områder, der er behandlet i forsla-